

[Vilhelm Rasmussen.]

Saa vil jeg gerne til Slut sige nogle ganske faa Ord om et helt andet Spørgsmaal, nemlig om den tidligere højtærede Statsministers Økonomi. Alle ærede Medlemmer af dette høje Ting kender de økonomiske Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hylder, og som han i særlig høj Grad fremsatte med stor Styrke i Foraaret 1920. De gav jo i sin Tid Anledning til, at en af hans Partifæller, et meget fremtrædende Medlem af vort Samfund, Hr. Langkjær, fik den Opfattelse, at efter de syv magre Aar skulde komme de syv fede. Jeg har derfor gjort mig den Ulejlighed at undersøge, om nu virkelig denne Profeti er slaæet til. Jeg har dog naturligvis ikke foretaget en saadan Undersøgelse i den fulde Bredde, men begrænset mig — af Elskværdighed — til den særlige Virksomhed, som den tidligere højtærede Statsminister har særlig Forstand paa, nemlig Landbruget, idet man naturligvis maa kunne gaa ud fra, at er der noget Omraade, paa hvilket det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kunde profetere, maa det være med Hensyn til det danske Landbrug. Og alle ærede Medlemmer her kender jo disse Artikler og ved, hvilke store Forhaabninger det ærede Medlem formaaede at mane frem ved sine berømte Artikler i 1920. Hvad er saa blevet det virkelige Resultat? Ja, jeg skal først tillade mig at nævne, hvorledes de danske Gaardmænds skattepligtige Indtægter har været efter de Oplysninger der foreligger i „Danmarks Statistik“, bygget paa de Resultater, de lovlige Ligningsmyndigheder er kommet til. Idet jeg gør det, skal jeg først nævne Summerne uden Omregning, altsaa uden Hensyntagen til Aarets Pristal, for derefter at vise det høje Ting, hvorledes Sagen stiller sig, naar vi omregner efter hvert Aars Julipristal. Saa faar vi nemlig en Mulighed for af en virkelig Jævnførelse at kunne se, om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har haft Ret i, at vi i 1920 gik gyldne Tider i Møde for det danske Landbrugs Vedkommende.

I 1918 var de danske Gaardmænds Gennemsnitsindtægt 4 400 Kr.; i 1919 steg den til 4 630 Kr. for saa at dale i 1920 til 4 416 Kr., i 1921 til 4 280 Kr. og i 1922 til 3 770 Kr. I 1923 var den gennemsn. Indtægt 4 124 Kr.,

- 1924	—	—	4 487	—
- 1925	—	—	4 167	—
- 1926	—	—	3 166	—
og i 1927	—	—	2 776	—

; dette er det sidste Aar, for hvilket der foreligger en Statistik. Allerede disse Tal viser, at det er galt fat med det ærede Medlem Hr.

Madsen-Mygdals Profeti. Men værre bliver det, naar vi omsætter disse Tal efter hvert Aars Julipristal. Omregner vi de Tal, der her er givet, efter Julipristallet, kommer vi til følgende Resultat:

Det danske Gaardmandsbrug har i Gennemsnit givet

i 1918	2 417	Kr. efter Kronens Værdi i 1914,
- 1919	2 195	— — —
- 1920	1 800	— — —
- 1921	1 807	— — —
- 1922	1 900	— — —
- 1923	2 020	— — —
- 1924	2 090	— — —
- 1925	1 900	— — —
- 1926	1 700	— — —
- 1927	1 570	— — —

Det er, hvad man i Gennemsnit har faaet ud af det i det danske Gaardmandsbrug i omregnede Penge.

Hvis man nu til Belysning af den Teori, som den højtærede tidligere Statsminister opstillede, tager Gennemsnittet af Krigsaarene men 1919 og 1920 med og derefter Gennemsnittet af den efterfølgende Aarrække, saa først faar man Lejlighed til rigtig at se, hvorledes Profetien er gaaet i Opfyldelse, og det viser sig da, at Gennemsnittet i Aarene 1915—20 har været 2 239 Kr. for alle danske Gaardmandsbrug, men Gennemsnittet i Aarene 1921—27 har været 1 855 Kr. Hvis nogen økonomisk Profet har spillet fallit, er det det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg hørte med stor Interesse paa det Afsnit af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Tale, som omhandlede Folkeopdragelse, men jeg maa egentlig beklage, selv om jeg just ikke tror, at jeg deler det ærede Medlems Synspunkter i den Retning, at det ærede Medlem holdt op netop paa det Tidspunkt, da man kunde have ønsket at faa at vide, hvad det var, det ærede Medlem mente med den rationelle Folkeopdragelse. Det ærede Medlem undskyldte sig med, at han var bange for, at Tingets Medlemmer maaske skulde blive vrede, hvis de fik at vide, hvad det var, det ærede Medlem vilde. Jeg forstaar kun ikke, hvorfor det ærede Medlem er blevet saa sensibel; det synes jeg egentlig ikke, jeg har kendt det ærede Medlem for før. Men naar det ærede Medlem taler om at henstille til Undervisningsministeren at faa revideret alle Undervisningsvejledninger